



REPUBLIKA HRVATSKA

TRGOVAČKI SUD U ZAGREBU
Stalna služba u Karlovcu
Karlovac, Trg hrvatskih branitelja 1/II

1 P-4680/12

TRGOVAČKI SUD U ZAGREBU
Na spis poslovni broj: St-1053/18

Stečajna upraviteljica
JASNA HROMADKO
Zagreb, Zelengorska 1

PRAVNA STVAR:

TUŽITELJ: ULJA I MAZIVA d.o.o. Zagreb, Kovinska 4a, kojeg zastupa punomoćnica
Tarja Krehić, odvjetnica u Zagrebu

TUŽENIK: NENAD FRITZ, Zagreb, M. Šenoe 18P, kojeg zastupa punomoćnik Marijan
Pistotnik, odvjetnik u Zagrebu

RADI: isplate iznosa od 204.004,20 kn

U privitku ovog dopisa dostavljamo Vam presudu ovog suda poslovni broj P-4680/12 od 2. svibnja 2013. s klauzulom pravomoćnosti i drugostupanjsku odluku poslovni broj Pž-6789/2013-2 od 13. rujna 2016., iz kojih proizlazi da dužnik ima imovinu u vidu pravomoćnog potraživanja, te podnesak tuženika upućen na ovisudni predmet P-4680/12 od 22. studenog 2018. (zaprimljen na sudu 23. studenog 2018.)

U Karlovcu 3. prosinca 2018.

Sudac:
Jadranka Maderuh, v.r.

Za točnost otpravka-
ovlašteni službenik:
Dražanka Prpić



13. 09. 2016.
26. 11. 18.
1 P-4680/12 - 12

REPUBLIKA HRVATSKA

TRGOVAČKI SUD U ZAGREBU
STALNA SLUŽBA U KARLOVCU

P R E S U D A

TRGOVAČKI SUD U ZAGREBU, Stalna služba u Karlovcu, po sucu Jadranki Mađeruh, u pravnoj stvari tužitelja ULJA I MAZIVA d.o.o. Zagreb, Kovinska 4a, OIB: 34110288352, kojeg zastupa punomoćnica Tarja Krehić, odvjetnica u Zagrebu, Dalmatinska 1, protiv tuženika NENADA FRITZA, iz Zagreba, M. Šenoe 18P, OIB: 37446927186, kojeg zastupa punomoćnik Marijan Pistotnik, odvjetnik u Zagrebu, Draškovićeve 30/1, radi utvrđenja ništetnosti i isplate 204.004,20 kn, nakon zaključene glavne i javne rasprave dana 11. travnja 2013. godine, a presude objavljene dana 2. svibnja 2013. godine

presudio je

1. Utvrđuje se ništetnom bjanko zadužnica ovjerena pod poslovnim brojem OV-12070/2007 kod javne bilježnice Ilinke Lisonek, sa sjedištem ureda u Zagrebu, Trg hrvatskih velikana 4, izdane od strane društva Ulja i maziva d.o.o. Nenadu Fritzu dana 11. lipnja 2012. godine.
2. Nalaže se tuženiku Nenadu Fritzu, iz Zagreba, M. Šenoe 18P, odnosno Financijskog agenciji, Vrtni put 3, 10000 Zagreb, da vrati tužitelju Ulja i maziva d.o.o. ništetnu bjanko zadužnicu ovjerenu pod poslovnim brojem OV-12070/2007 kod javne bilježnice Ilinke Lisonek, sa sjedištem ured u Zagrebu, Trg hrvatskih velikana 4.
3. Nalaže se tuženiku Nenadu Fritzu da tužitelju Ulja i maziva d.o.o. plati iznos od 204.004,20 kn sa zakonskom zateznom kamatom po eskontnoj stopi HNB koja je vrijedila zadnjeg dana polugodišta koje je prethodilo tekućem polugodištu uvećanoj za pet postotnih poena tekućom:
 - na iznos od 24.971,12 kn od 18. rujna 2012.g. do isplate,
 - na iznos od 6.707,96 kn od 19. rujna 2012.g. do isplate,

- na iznos od 4.680,30 kn od 21. rujna 2012.g. do isplate,
 - na iznos od 1.795,44 kn od 25. rujna 2012.g. do isplate,
 - na iznos od 1.908,73 kn od 28. rujna 2012.g. do isplate,
 - na iznos od 3.694,06 kn od 1. listopada 2012.g. do isplate,
 - na iznos od 9.684,60 kn od 5. listopada 2012.g. do isplate,
 - na iznos od 57,90 kn od 9. listopada 2012.g. do isplate,
 - na iznos od 3.000,00 kn od 11. listopada 2012.g. do isplate,
 - na iznos od 3.227,23 kn od 12. listopada 2012.g. do isplate,
 - na iznos od 649,49 kn od 15. listopada 2012.g. do isplate,
 - na iznos od 870,69 kn od 16. listopada 2012.g. do isplate,
 - na iznos od 27.986,08 kn od 17. listopada 2012.g. do isplate,
 - na iznos od 11.456,76 kn od 18. listopada 2012.g. do isplate,
 - na iznos od 1.924,20 kn od 22. listopada 2012. g. do isplate,
 - na iznos od 18.732,82 kn od 23. listopada 2012.g. do isplate,
 - na iznos od 32.266,06 kn od 24. listopada 2012.g. do isplate,
 - na iznos od 2.569,70 kn od 25. listopada 2012.g. do isplate,
 - na iznos od 1.713,53 kn od 26. listopada 2012.g.d o isplate,
 - na iznos od 5.743,19 kn od 29. listopada 2012.g. do isplate,
 - na iznos od 1.000,00 kn od 30. listopada 2012.g.d o isplate,
 - na iznos od 3.733,68 kn od 31. listopada 2012.g. do isplate,
 - na iznos od 5.812,64 kn od 2. studenog 2012.g. do isplate,
 - na iznos od 4.151,05 kn od 5. studenog 2012.g. do isplate,
 - na iznos od 2.178,63 kn od 6. studenog 2012.g. do isplate,
 - na iznos od 23.488,34 kn od 8. studenog 2012.g. do isplate,
- te trošak postupka u iznosu od 14.155,00 kn sa zakonskom zateznom kamatom po eskontnoj stopi HNB koja je vrijedila zadnjeg dana polugodišta koje je prethodilo tekućem polugodištu uvećanoj za pet postotnih poena tekućom od dana donošenja ove presude do isplate, sve u roku 8 dana.

Obrazloženje

Tužitelj u tužbi navodi da je tuženik od 19. prosinca 2006. godine do 27. travnja 2012. godine bio odgovorna osoba tužitelj, odnosno jedini direktor koji je zastupao tužitelja pojedinačno i samostalno. Tuženik je u tom razdoblju, bez potrebne suglasnosti skupštine tužitelja protivno čl. 41. st. 3. te čl. 49. Zakona o trgovačkim društvima (Narodne novine broj 111/93, 34/99, 121/99, 52/00, 118/03, 107/07, 146/08, 137/09, 152/11, 111/12, dalje:ZTD) izdao u ime društva bjanko zadužnicu na 1.000.000,00 kn u svoju korist ovjerenu pod poslovnim brojem OV-12070/07 kod javne bilježnice Ilinke Lisonek, sa sjedištem ureda u Zagrebu, Trg hrvatskih velikana 4. Prema odredbi čl. 41. st. 3. te čl. 49. ZTD-a član uprave ne može bez posebne ovlasti, odnosno suglasnosti društva nastupati kao druga ugovorna strana i s društvom poduzimati pravne poslove i obveze u svoje ime i za svoj račun. Skupština društva tužitelja nikada nije dala pisanu suglasnost za izdavanje bjanko zadužnice

u tuženikovu korist, a ovlast na sklapanje pravnog posla sa samim sobom mora biti izričita. U trenutku izdavanja bjanko zadužnice, tj. 11. lipnja 2007. godine, tuženik nije bio jedini član društva tužitelja nego je imao poslovni udio u nominalnom iznosu od 30 % temeljnog kapitala. Temeljem zabrane propisane ZTD-om bjanko zadužnica je ništetna prema čl. 322. Zakona o obveznim odnosima (Narodne novine broj 35/05, 41/08, 125/11, dalje:ZOO) jer je protivna prisilnom propisu iz čl. 49. u vezi čl. 41. ZTD-a. Nakon što je tuženik 27. travnja 2012. godine opozvan s funkcije direktora tužitelja dana 14. rujna 2012. godine bjanko zadužnicu je podnio na naplatu. Temeljem te zadužnice do dana podnošenja tužbe tuženik je naplatio od tužitelja iznos od 204.004,20 kn. Kako je taj iznos stečen temeljem ništete bjanko zadužnice, isplata tog iznosa predstavlja stjecanje bez osnove temeljem čl. 1111. ZOO-a stoga tužitelj smatra da mu je tuženik dužan vratiti i taj iznos. Predlaže da sud donese presudu kojom će utvrditi ništetnom bjanko zadužnicu, naložiti tuženiku odnosno FINI da vrati tu bjanko zadužnicu tužitelju te naložiti tuženiku da plati tužitelju iznos od 204.004,20 kn s pripadajućom zakonskom zateznom kamatom te trošak postupka.

Tuženik je u odgovoru na tužbu naveo da priznaje da je u razdoblju od 19. prosinca 2006. godine do 27. travnja 2012. godine bio jedini direktor društva tužitelja, da je izdao u ime tužitelja bjanko zadužnicu na iznos od 1.000.000,00 kn u svoju korist s time da ističe da je do 25. siječnja 2007. godine bio i jedini član društva. Tuženik je 25. siječnja 2007. godine na pok. Claudia Silaghi prenio dio poslovnog udjela društva. Ugovorom o međusobnim pravima i obvezama direktora društva, sklopljenim između stranaka od 1. siječnja 2007. godine regulirana je obveza društva s naslova otpremnine prema direktoru društva, te je temeljem odredbe čl.7. tog ugovora direktoru određena otpremnina nakon prestanka rada u društvu u iznosu od 12.000,00 eura za svaku započetu godinu rada u društvu. Kada su vršeni pregovori oko prijenosa poslovnog udjela s tuženog na pok. Claudia Silaghi dogovoreno je da će tuženik, osigurati tu svoju buduću tražbinu prema društvu bjanko zadužnicom, kako ne bi došlo do situacije da ukoliko tužitelj prenese većinski poslovni udio na treću osobu, eventualni budući vlasnik ne pristane na isplatu otpremnine. Bjanko zadužnica izdana je temeljem dogovora vlasnika dana 11. lipnja 2007. godine, a na temelju aneksa ugovora. Bjanko zadužnica izdana je na temelju odluke člana društva, odnosno aneksa ugovora. Točno je da je odluku o izdavanju bjanko zadužnice donio tada jedini član društva, te da tako nije u suprotnosti s odredbama ZTD-a na koje se tužitelj poziva. Tuženik predlaže da sud odbije tužbeni zahtjev.

U tijeku dokaznog postupka, a radi utvrđenja činjeničnog stanja, izvršen je uvid u povijesni izvadak iz sudskog registra (list 7 do 10 spisa), u izvatke iz banke (list 11 do 16 spisa), u rješenje (list 17 do 20 spisa), u ugovor s aneksom (list 28 do 33 spisa), u prijedlog i tužbu (list 34 do 42 spisa), u izvanrednu reviziju s dokumentacijom (list 56 do 58 spisa), u bjanko zadužnicu (list 74 do 78 spisa).

Tužbeni zahtjev je osnovan.

Nesporno je da je tuženik bio jedini član uprave društva tužitelja od osnivanja tužitelja do 27. travnja 2012. godine, te da je bio i jedini član društva do 25. siječnja 2007. godine, a što proizlazi iz izvotka iz sudskog registra (list 7 do 10 spisa). Dakle, nakon 25. siječnja 2007. godine tuženik nije bio jedini član društva.

Tuženik je kao jedini direktor društva u ime društva tužitelja dana 11. lipnja 2007. godine izdao bjanko zadužnicu na iznos od 1.000.000,00 kn u svoju korist, te je dana 14. rujna 2012. godine tu zadužnicu podnio na naplatu FINI (list 74 do 78 spisa), što je među strankama nesporno.

Sporno je da li je tuženik imao izričito odobrenje skupštine društva u smislu čl. 41. st. 3. te čl. 49. ZTD-a.

Stranke su sklopile ugovor o međusobnim pravima i obvezama direktora društva dana 1. siječnja 2007. godine te prema odredbi čl. 7. tog ugovora direktor ima pravo na otpremninu u iznosu od 12.000,00 eura neto za svaku započetu godinu rada kod tužitelja na radnom mjestu direktora (list 28 do 31 spisa).

Dana 20. siječnja 2007. godine stranke su sklopile aneks ugovoru o međusobnim pravima i obvezama direktora društva od 1. siječnja 2007. godine prema kojem su radi osiguranja eventualnog potraživanja tuženika prema društvu s naslova otpremnine ugovorile da će društvo izdati direktoru bjanko zadužnicu.

Tuženik tvrdi da je tim aneksom od 20. siječnja 2007. godine data tuženiku ovlast za izdavanje predmetne zadužnice.

Prema odredbi čl. 41. st. 3. te čl. 49. ZTD-a član uprave društva ne može bez posebne ovlasti trgovačkog društva nastupati kao druga ugovorna strana i s društvom sklapati ugovore u svoje ime i za svoj račun, u svoje, a za račun drugih osoba, ili u ime i za račun drugih osoba.

Tuženik je kao član uprave izdao bjanko zadužnicu u svoju osobnu korist dana 11. lipnja 2007. godine kada nije bio jedini član društva. Točno je da je tuženik imao ovlast za izdavanje predmetne zadužnice aneksom od 20. siječnja 2007. godine, ali u to vrijeme je tuženik bio jedini član društva i da ju je izdao dok je bio jedini član društva po ocjeni ovog suda imao bi posebnu ovlast u smislu čl. 41. st. 3. i čl. 49. ZTD-a. Međutim, nakon 25. siječnja 2007. godine tuženik više nije bio jedini član društva, a budući je zadužnica izdana 11. lipnja 2007. godine trebala mu je posebna ovlast u smislu čl. 49. ZTD-a. Naime, radi se o zabrani sklapanja ugovora sa samim sobom bez posebne ovlasti, koja zabrana je

logična jer ista osoba neće podjednako štititi svoje interese i interese društva.

Prema tome, u vrijeme izdavanja predmetne zadužnice, tj. 11. lipnja 2007. godine tuženik kao član uprave društva je morao imati posebnu ovlast tužitelja, a koja ovlast se ne može smatrati aneks ugovora od 20. siječnja 2007. godine, jer je nakon toga došlo do povećanja broja članova društva tužitelja.

Slijedi da tuženik, kao član uprave, posebnu ovlast za izdavanje predmetne zadužnice nije imao pa je postupio protivno odredbi čl. 41. st. 3. i čl. 49. ZTD-a te je zadužnica kao apstraktni pravni posao ništava u smislu odredbe čl. 322. st.1. ZOO-a jer je protivna prisilnom propisu.

Pozivanje tuženika na odredbu čl. 322. st. 2. ZOO-a da je pravni posao ništetan samo u slučaju kad je zabranjen obje strane pravnog posla u konkretnom slučaju nije od utjecaja.

Sud dozvoljava mogućnost da je predmetna zadužnica izdana radi namirenja tuženikovog potraživanja temeljem njegovog prava na otpremninu, međutim za izdavanje te zadužnice nije postojala odluka skupštine tužitelja, jer tuženik u vrijeme izdavanja nije bio jedini član društva. Dakle, u predmetnom slučaju je odlučno kada je zadužnica izdana. Nedvojbeno je izdana 11. lipnja 2007. godine, a ugovorom o ustupu temeljnog udjela od 23. siječnja 2007. godine, ovjerenog kod javnog bilježnika 25. siječnja 2007. godine tuženik je kao ustupitelj ustupio 85 % svog uloga u tužitelju na stjecatelja TOPINVEST Ltd. (list 62 do 64 spisa), te tuženik više nije bio jedini član društva i morao je imati posebnu ovlast tužitelja za izdavanje predmetne zadužnice.

Slijedom navedenog utvrđeno je da je predmetna zadužnica ništava pa je odlučeno kao u točki 1. i 2. izreke presude.

Temeljem predmetne zadužnice tuženik je naplatio od tužitelja iznos od 204.004,20 kn što proizlazi iz potvrde banke (list 11 do 16 spisa), a tuženik to niti ne osporava.

Slijedom navedenog, a temeljem čl. 323. ZOO-a odlučeno je kao u točki 3. izreke presude.

Sud nije provodio dokaz saslušanjem stranaka budući je iz dostavljenih pismenih dokaza utvrdio sve relevantne činjenice.

O troškovima postupka odlučeno je temeljem čl. 154. st. 1. ZPP-a. Tuženik je dužan naknaditi tužitelju prouzročeni trošak koji se odnosi na trošak zastupanja tužitelja po punomoćniku u skladu s Tarifom o nagradama i naknadi troškova za rad odvjetnika i to za sastav tužbe, podneska od 7. ožujka 2013. godine, za zastupanje na ročištu 11. travnja

2013. godine u iznosu od po 2.500,00 kn, sve uvećano za PDV, te trošak sudske pristojbe na tužbu i presudu u iznosu od po 2.390,00 kn, odnosno ukupno 14.155,00 kn, pa je odlučeno kao u točki 3. izreke presude.

U Karlovcu 2. svibnja 2013. godine



Sudac:
Jadranka Mađeruh

Mađeruh

PRAVNA POUKA:

Protiv ove presude — rješenja nezadovoljna stranka ima pravo uložiti žalbu u roku od 8 dana Visokom trgovačkom sudu Republike Hrvatske u Zagrebu, putem ovog suda.

1. Tužitelju po punomoćniku uz poziv na platež sudske pristojbe na presudu u iznosu od 2.390,00 kn
2. Tuženiku po punomoćniku

*s. b. prijavio na ročište za objavu
presude*

Potvrđuje se, da je fotokopiranje obavljeno u ovome sudu i da je kopija vjerna izvorniku što se nalazi u registarskom ulošku br. P-4680/12

TRGOVAČKI SUD U ZAGREBU
STALNA SLUŽBA

dne, 26.11.2013.

Ovlašteni službenik:

[Signature]



REPUBLIKA HRVATSKA
VISOKI TRGOVAČKI SUD REPUBLIKE HRVATSKE
ZAGREB

TRGOVAČKI SUD 3
U ZAGREBU
PRIMLJENO

13 -10- 2016

poštom — neposredno
u 3 primj. priloga
pristojba

Ref. 78 Pž-6789/2013-2

U IME REPUBLIKE HRVATSKE

PRESUDA

Visoki trgovački sud Republike Hrvatske, u ime Republike Hrvatske, u vijeću sastavljenom od sudaca Dubravke Matas, predsjednice vijeća, Mladena Šimundića, suca izvjestitelja i Lenke Ćorić, članice vijeća, u pravnoj stvari tužitelja ULJA I MAZIVA d.o.o. OIB 34110288352, Zagreb, Kovinska 4a, kojeg zastupa punomoćnica Tarja Krehić, odvjetnica u Zagrebu, Dalmatinska 1, protiv tuženika NENADA FRITZA, OIB 37446927186, iz Zagreba, M. Šenoe 18P, kojeg zastupa punomoćnik Marijan Pistotnik, odvjetnik u Zagrebu, Draškovićeva 30/1, radi utvrđenja ništetnosti i isplate iznosa od 204.004,20 kn, odlučujući o tužbeničkoj žalbi protiv presude Trgovačkog suda u Zagrebu poslovni broj P-4680/12 od 2. svibnja 2013., u sjednici vijeća održanoj 13. rujna 2016.

presudio je

I. Tuženikova žalba odbija se kao neosnovana i potvrđuje presuda Trgovačkog suda u Zagrebu poslovni broj P-4680/12 od 2. svibnja 2013. u pobijanim točkama I. i III. njene izreke u cijelosti, te u dijelu pobijane točke II. njene izreke kojim je naloženo tuženiku vratiti tužitelju bjanko zadužnicu ovjerenu pod poslovnim brojem OV-12070/07 kod javne bilježnice Ilinke Lisonek.

II. Preinačuje se presuda Trgovačkog suda u Zagrebu poslovni broj P-4680/12 od 2. svibnja 2013. u dijelu pobijane točke II. njene izreke kojim je naloženo Financijskoj agenciji vratiti tužitelju bjanko zadužnicu ovjerenu pod poslovnim brojem OV-12070/07 kod javne bilježnice Ilinke Lisonek i sudi:

Odbija se tužitelj sa dijelom tužbenog zahtjeva kojim traži da se naloži Financijskoj agenciji vratiti tužitelju bjanko zadužnicu ovjerenu pod poslovnim brojem OV-12070/07 kod javne bilježnice Ilinke Lisonek.

III. Odbija se kao neosnovan tužiteljev zahtjev za naknadu troškova odgovora na žalbu u iznosu od 3.125,00 kn (tritisućestdvadesetpet kuna).

Obrazloženje

Presudom Trgovačkog suda u Zagrebu poslovni broj P-4680/12 od 2. svibnja 2013. utvrđena je ništetnom bjanko zadužnica (točka I. izreke), tuženiku je naloženo njeno vraćanje (točka II. izreke), te mu je naloženo platiti tužitelju iznos od 204.004,20 kn s kamatama kao i trošak parničnog postupka u iznosu od 14.155,00 kn. U bitnome, prvostupanjski je sud, nakon

provedenog postupka, utvrdio kako je tuženik navedenu zadužnicu izdao kao član uprave tužitelja, protivno odredbi čl. 49. Zakona o trgovačkim društvima („Narodne novine“ broj 111/93, 34/99, 52/00, 118/03, 107/07, 146/08, 137/09, 125/11, 111/12 i 68/13, dalje: ZTD), zbog čega je ista ništava pa je tuženiku naloženo njeno vraćanje kao i povrat iznosa koji je po istoj zadužnici naplaćen. O troškovima postupka odlučeno je primjenom čl. 154. st. 1. Zakona o parničnom postupku („Narodne novine“ broj 53/91, 91/92, 112/99, 117/03, 88/05, 2/07, 84/08, 123/08, 57/11 i 25/13; dalje: ZPP), Tarife o nagradama i naknadi troškova za rad odvjetnika („Narodne novine“ broj 142/12, dalje: Tarifa) te Zakona o sudskim pristojbama („Narodne novine“ broj 26/03) i Tarifi sudskih pristojbi.

Protiv navedene presude žalbu je podnio tuženik, zbog pogrešno utvrđenog činjeničnog stanja, bitne povrede odredaba parničnog postupka i pogrešne primjene materijalnog prava. Ukazuje kako je tuženik imao odobrenje za izdavanje zadužnica, kako je to utvrdio i Visoki trgovački sud Republike Hrvatske u svojoj odluci poslovni broj PŽ-9058/12 od 16. siječnja 2013., kojom je odlučio o žalbi protiv rješenja o privremenoj mjeri, na što se prvostupanjski sud nije obazirao u svojoj odluci. Nadalje, tuženik se poziva i na odredbu čl. 322. Zakona o obveznim odnosima („Narodne novine“ broj 35/05, 41/08, dalje: ZOO) prema kojoj je pravni posao ništetan samo kada je zabranjen za obje strane, što u ovom predmetu nije slučaj. Predlaže preinačiti presudu odnosno istu ukinuti i vratiti na ponovno suđenje.

U odgovoru na žalbu tužitelj osporava navode žalitelja, u bitnom navodeći kako je prvostupanjski sud pravilno i zakonito ocijenio sve dokaze te pravilno primijenio materijalno pravo. Ukazuje kako je bjanko zadužnica izdana u vrijeme kada tuženik više nije bio jedini član društva, što je ključno za donošenje odluke u ovom predmetu, a tu činjenicu ne spori niti tuženik, pri čemu je drugi član društva bio upisan u sudski registar u veljači 2007. godine, dakle prije nego što je navedena zadužnica izdana. Predlaže odbiti žalbu uz naknadu troškova odgovora.

Žalba je djelomično osnovana.

Pobijana odluka ispitana je na temelju odredbe čl. 365. st. 2. ZPP-a u granicama dopuštenih žalbenih razloga, pazeći pritom po službenoj dužnosti na bitne povrede odredaba parničnog postupka iz odredbe čl. 354. st. 2. t. 2., 4., 8., 9., 11., 13. i 14. ZPP-a, kao i na pravilnu primjenu materijalnog prava.

Pobijana odluka nije zahvaćena nekom od bitnih povreda odredaba parničnog postupka na koje ovaj sud pazi po službenoj dužnosti. Razlozi obrazloženja su jasni i ne postoji proturječnost o odlučnim činjenicama između onog što se u razlozima presude navodi o sadržaju zapisnika o iskazima danim u postupku i samih tih zapisnika.

U odnosu na žalbeni razlog pogrešno i nepotpuno utvrđenog činjeničnog stanja, valja ukazati kako je prvostupanjski sud pravilno i potpuno utvrdio činjenice bitne za donošenje odluke u ovom predmetu:

- tuženiku je, aneksom ugovora o međusobnim pravima i obvezama od 20. siječnja 2007., dana mogućnost izdavanja bjanko zadužnice,
- u vrijeme potpisa tog aneksa tuženik je bio jedini član društva,
- od 25. siječnja 2007. tuženik više nije bio jedini član društva,

- bjanko zadužnica izdana je 11. lipnja 2007., i u trenutku izdavanja zadužnice tuženik nije imao drugu suglasnost društva osim one koja mu je izdana kada je bio jedini član društva.

Temeljem ovako utvrđenog činjeničnog stanja prvostupanjski sud zaključuje kako je tuženik kao član uprave društva morao imati posebnu ovlast tužitelja, pri čemu se ne može smatrati da takvu ovlast predstavlja aneks ugovora od 20. siječnja 2007., jer je nakon toga došlo do povećanja broja članova društva tužitelja. Dakle, tuženik nije imao potrebnu posebnu ovlast za izdavanje predmetne zadužnice pa je postupio protivno odredbi čl. 41. st. 3. i čl. 49. ZTD-a zbog čega zadužnica ništava u smislu odredbe čl. 322. st. 1. ZOO-a.

Ovakvo činjenično i pravno utvrđenje prvostupanjskog suda nije dovedeno u sumnju navodima žalbe, i u skladu je s ispravama u spisu.

Odluka Visokog trgovačkog suda Republike Hrvatske poslovni broj Pž-9058/12 od 16. siječnja 2013., na koju se poziva tuženik, nije od utjecaja u ovom konkretnom predmetu. Naime, ovaj sud ne može spekulirati na temelju kojih je isprava ta odluka donesena jer se predmet ne nalazi priklopljen u ovom spisu, no isprave koje se nalaze u ovom spisu ukazuju da je tuženik prestao biti jedini član društva (jedini osnivač) odlukom članova društva od 25. siječnja 2007., pri čemu je ta činjenica upisana u sudski registar upisano u postupku poslovni broj Tt-07/1004-2 od 7. veljače 2007. (povijesni izvadak na listu 7.-10. spisa). Navedeni ugovor o ustupu poslovnog udjela nalazi se na listu 62.-64. spisa i solemniziran je kod javnog bilježnika 25. siječnja 2007.

Pri tome činjenica da novi član društva nije bio odmah upisan u sudski registar (već je bilo upisano samo kako Nenad Fritz više nije jedini član) nije od utjecaja na pravilnost i zakonitost same odluke. Naime, obaveza upisivanja svih članova društva uvedena je čl. 21. Zakona o izmjenama i dopunama Zakona o sudskom registru „Narodne novine“ broj 91/10, a društva su bila dužna uskladiti se sa zakonom najkasnije do 31. prosinca 2010. S obzirom na to da je tuženik, kao član društva i osoba koja je ustupila svoj poslovni udjel, nesumnjivo znao da od 25. siječnja 2007. više nije jedini član društva, pravilan je zaključak prvostupanjskog suda kako je izdana zadužnica izdana protivno čl. 49. ZTD-a te je stoga ništetna (čl. 322. st. 1. ZOO-a).

Tuženik se u svojoj žalbi poziva i na odredbu čl. 322. st. 2. ZOO-a, prema kojoj je ugovor valjan ako je njegovo sklapanje zabranjeno samo jednoj strani, no ta odredba ne može se primijeniti u ovom slučaju. Naime, svrha ove odredbe jest zaštita savjesne ugovorne strane od ponašanja onoga tko svjesno krši zakon, što pretpostavlja postojanje dviju ugovornih strana, savjesne i nesavjesne. No, kod sklapanja ugovora sa samim sobom u smislu čl. 49. ZTD-a ne može se govoriti o dvije ugovorne strane jer se radi o istoj osobi na obje strane, pa se tuženik ne može pozivati na savjesnost druge ugovorne strane.

Ovaj sud ukazuje kako svaki ugovor, po svojoj naravi, predstavlja pravni posao (arg. iz čl. 308. ZOO-a). Naime, pravni posao, u građanskom pravu, predstavlja stranačko očitovanje volje koje je, samo za sebe ili u svezi s drugim pravnim činjenicama, usmjereno na postizanje dopuštenih pravnih učinaka, od kojih su najvažniji postanak, promjena i prestanak nekoga građanskopravnog odnosa (stjecanje, prestanak, promjena ili prijenos subjektivnih prava). Pri tome očitovanje volje mora potjecati od osobe koja ima odgovarajuću poslovnu sposobnost potrebnu za sklapanje toga posla, te mora biti dano ozbiljno i slobodno. Volja se

može očitovati na različite načine (riječima, pismeno, znacima, konkludentnim radnjama, a iznimno i šutnjom), a učinci koji se postižu moraju biti dopušteni, što znači kako ne smiju biti protivni ustavu, prisilnim propisima i moralu društva. U ovom konkretnom slučaju tuženik je u ime društva, izdavanjem bjanko zadužnice bez odgovarajućeg odobrenja, preuzeo obvezu plaćanja prema sebi samom, što predstavlja nedopušteni pravni posao iz čl. 49. ZTD-a, direktno u suprotnosti s odredbom čl. 322. st. 1. ZOO-a.

Dakle, prvostupanjski je sud pravilno primijenio odredbu čl. 322. st. 1. ZOO-a i utvrdio da je bjanko zadužnica ništetna, te naložio tuženiku istu vratiti tužitelju, te je u tom dijelu presuda potvrđena.

No, sud nije mogao naložiti vraćanje zadužnice Financijskoj agenciji, jer ista nije stranka u postupku, pri čemu se ukazuje i kako je prema odredbama Pravilnika o načinu i postupku provedbe ovrhe na novčanim sredstvima („Narodne novine“ broj 6/13), koji je bio na snazi u trenutku zaključenja glavne rasprave, zadužnicu moguće vratiti samo podnositelju (tuženiku). Stoga je u tom dijelu trebalo odbiti tužitelja s dijelom zahtjeva.

Kako je već navedeno, u odluci o troškovima postupka prvostupanjski je sud primijenio odredbe čl. 154. i 155. ZPP-a, odredbe Tarife o nagradama i naknadi troškova za rad odvjetnika („Narodne novine“ broj 142/12) kao i Zakona o sudskim pristojbama i Tarifu sudskih pristojbi. Kako žalitelj ne ukazuje da bi prvostupanjski sud pogrešno primijenio neku od zakonskih odredbi, niti je takva povreda utvrđena ispitivanjem odluke po službenoj dužnosti, žalba je i u tom dijelu neosnovana. Pri tome se ukazuje kako je pobijana presuda preinačena samo u neznatnom dijelu, što ne utječe na obvezu tuženika na naknadu troškova postupka tužitelju (čl. 154. st. 3. ZPP-a).

Slijedom navedenog, odlučeno je kao u točkama I. i II. izreke.

Primjenom odredbe čl. 155. st. 1. i čl. 166. st. 1. ZPP-a tužiteljev zahtjev za naknadu troškova odgovora na žalbu odbijen je kao neosnovan, jer bi odluka ovog suda bila jednaka i u slučaju da odgovor nije podnesen pa taj trošak nije bio neophodan za vođenje parnice.

U Zagrebu 13. rujna 2016.



PREDSJEDNICA VIJEĆA
DUBRAVKA MATAS, v.r.

Za točnost otpravka
ovlašteni službenik

BRANKICA CURMAN

Potvrđuje se, da je fotokopiranje obavljeno u ovome
sudu i da je kopija vjerna izvorniku što se nalazi u:
registarskom ulošku br. P-4680/16

TRGOVAČKI SUD U ZAGREBU
STALNA SLUŽBA

dne, 26.11.16.
Ovlašteni službenik:

1/2
Trgovački sud u Zagrebu

Stalna služba u Karlovcu

Trg Hrvatskih Branitelja 1/II

HR 47000 Karlovac

Nr Jadranka Mađeruh

24680/12-30
116
25
TRGOVAČKI SUD U ZAGREBU
STALNA SLUŽBA
Pristupno na: 23.11.2018. god. u: 4
Predsjednik: [signature]
Plaćeno: [signature]
Nedostaje: [signature]
[signature] Poštom

Zagreb, 22.11.2018.

Poštovani Naslove,

Molim Vas da uputite dopis na Financijska agencija – Fina, Ulica grada Vukovara 70,
10000 Zagreb, te

- da ih obavijestite da je Trgovački sud u Zagrebu brisao subjekt pod nazivom ULJA I MAZIVA društvo s ograničenom odgovornošću za trgovinu i usluge u stečaju dana 08.11.2018 rješenjem Tt-18/38752-1.
- da im naložite da temeljem Zakon o provedbi ovrhe na novčanim sredstvima NN 68/18 na snazi od 04.08.2018. (Članak 19 stavak 11 **Ako je ovrhovoditelj pravna osoba prestao postojati zbog brisanja iz odgovarajućeg registra bez pravnog sljednika, Agencija po saznanju za tu okolnost prestaje s izvršavanjem te osnove za plaćanje i istu pohranjuje**) prestane s izvršavanjem ovrhe, Broj osnove P-4680/12

Ovaj dopis šaljem nakon razgovora u FINI, jer isti nisu priznali Izvadak iz Trgovačkog suda u Zagrebu, već žele dopis Suda poštom.

Lijep pozdrav,

Nenad Fritz

OIB 37446927186

Milana Šenoe 18 P

10020 Zagreb

[signature]